

DOELVROUW DIANNE REEMERS

VOOR HET EERST KON IK NET ZO 'NORMAAL' ZIJN ALS IEDER ANDER

Dianne Reemers (21) verdedigt het doel in het eerste van VVV-Venlo en is nu al een rolmodel. Zij inspireert anderen om open te zijn. 'Twee andere meiden deelden ook hun lesbische gevoelens met het team.'

"Bij VVV-Venlo kies ik vanaf de eerste dag voor openheid. Daardoor roept mijn lesbisch-zijn niet één negatieve reactie op. Als de club mij had gevraagd om het niet naar buiten te brengen, had ik mijn mond gehouden. Wanneer het nodig is, schik ik mij voor een groter belang. Dan had ik het alleen gedeeld in het team. Gelukkig is mijn manager duidelijk: omdat ik altijd al open ben geweest, staat ook VVV-Venlo achter dit interview."

Voetbal is mijn leven. Ik ben een echt teammens. Ik heb lol in het trainen en sporten in een groep, en geniet van samen bikkelen en het tonen van onze kracht. Ik houd van ballen vangen en duiken, en ik krijg kippenvol als ik met een mooie redding een achterstand voor het team kan voorkomen. Samen blij zijn en anderen helpen en aanmoedigen, geeft me veel energie.

Als kind was ik altijd al buiten. Ik hield van klimmen en rennen. Zo ontdekte ik voetbal, gewoon bij mij in de straat in Ospel (bij Weert). Toen RKSVO, de plaatselijke voetbalclub, mij vroeg om een paar wedstrijden mee te spelen had ik zelfs nog geen voetbalschoenen! Ik vond de strijd en de sfeer steeds leuker en spoedig promoveerden we naar de eerste klasse. Sinds een jaar speel ik bij VVV-Venlo, waar ik binnen een paar maanden al de kans kreeg om wedstrijden in het eerste elftal mee te pakken. Mijn droom: spelen in het Nederlands elftal natuurlijk! Toen ik eraan toe was om mijn gevoelens voor vrouwen met mijn ouders te delen, ontstond er een kink in de kabel. Wat bleek? Mijn oudste broer was me nét voor. Hij kwam thuis met het nieuws dat hij op jongens valt. Mijn vader was er een week stil van en het leek mij beter te wachten met mijn verhaal. Na enige tijd konden mijn ouders het gelukkig wel accepteren van mijn broer. Twee jaar later ontdekte mijn moeder een flyer van een groot gayfeest in m'n spijkerbroek. Dat moment greep ik aan om te vertellen dat ik lesbisch ben.

Mijn ouders konden er meteen goed mee leven.

Een week later was ik na een training per auto op weg naar huis met de aanvoerster en oudste van mijn team in Ospel. We zongen luid mee met de muziek. Opeens riep ik vanaf de achterbank: Zet die radio eens uit. Ik wil jullie iets vertellen... Ik val op meiden in plaats van jongens. Ze reageerden geweldig en vonden het helemaal niet gek. Er viel een last van mijn schouders. Wat heb ik die nacht goed geslapen. Voor het eerst kon ik net zo 'normaal' zijn als ieder ander. Weer een week later deelde ik mijn geheim met het hele team. Opnieuw kreeg ik alleen maar leuke reacties. Twee andere meiden namen me in vertrouwen en deelden vervolgens ook hun lesbische gevoelens met de rest van het team.

In het vrouwenvoetbal is homoseksualiteit binnen de teams goed bespreekbaar. Naar buiten toe merk ik echter nog wel enige terughoudendheid. Men probeert eerst in te schatten of openheid hierover de naam en financiële belangen van de club kan schaden. Het mannenvoetbal bepaalt helaas nog steeds de speelruimte van het vrouwenvoetbal. Dat zie ik ook terug in de beslissing om teams uit de vrouweneredivisie terug te trekken. Het zou een financiële afweging zijn, maar deze bestuurders zien onvoldoende in dat vrouwenvoetbal zich nog ontwikkelt en de snelst groeiende sport in Nederland is. Geef het een kans, toon geduld en je ziet dat het lonend wordt. Barbara Barend is mijn rolmodel. Ik bewonder haar om de energie die zij in voetbal steekt en de manier waarop zij open is over haar huwelijk en de geboorte van hun kind. De interviews met Barbara volg ik met aandacht; zij weet haar liefde voor voetbal en haar lesbische kant vanzelfsprekend te combineren. Dat vind ik mooi. Meer open dan in dit portret kan ik niet zijn. Ik ben wie ik ben. En niemand houdt me tegen. Ik wil aan iedereen laten zien dat openheid veel brengt en hoop dat anderen mijn voorbeeld volgen." **H**

'Mijn
oudste
broer
was me
nét voor.'

Hij kwam thuis
met het nieuws
dat hij op
jongens valt'

